

[Johs. Clausen.]

har en Nationaløkonom skrevet i en Pjece, at Landbruget paa Grund af Krisen har set sig nødsaget til at støde 40 000 Personer ud i Arbejdsløshed. Hvis man nu tænker sig, at Mejerbruget, som altsaa er den største Gren inden for Landbrugserhvervet, skulde stagnere yderligere, eller endog at Besætningerne skulde reduceres med henimod 20 pCt., hvad man har talt om i det andet høje Ting, maatte man være forberedt paa, at Beskæftigelsesgraden gik endnu længere ned. Det er ganske givet, at gaar det den Vej, vil det intensive Landbrug efterhaanden blive nødt til at gaa over til at blive ekstensivt, og de økonomiske Forhold vil medføre, at det kommer til at gaa temmelig hurtigt.

Ud fra disse Betragtninger mener jeg, at det Spørgsmaal, som her ligger for, ikke udelukkende er et Landbrugsspørgsmaal, det er et meget vigtigt Spørgsmaal for hele Nationen, et Spørgsmaal af stor Betydning for hele vor Beskæftigelse og af meget stor Rækkevidde for Nationens samlede Økonomi. Derfor mener jeg ogsaa, at det ud fra et alment Synspunkt er betimeligt at lovgive om dette Spørgsmaal. Vi har som bekendt faaet en Handelsoverenskomst med England. Ottawaaftalerne kom i 1932 og gælder for 5 Aar, men den Del af dem, som angaar de danske Landbrugsprodukter, skal ifølge Handelsoverenskomsten og Ottawaaftalerne være Genstand for Revision efter 3 Aars Forløb, altsaa sidst i Aaret 1935. Jeg mener derfor, det vilde være klogt og rigtigt, at vi her i Danmark ligesom i andre Lande søgte at hjælpe Mejerbruget over denne Krisetid, indtil en ny Aftale træffes, og det skal jo ske allerede i Slutningen af det Aar, vi snart gaar ind i.

Efter Flertallets Opfattelse kan man ikke i et bundet Marked støtte Mejerbruget og samtidig opretholde fri Konkurrenceproduktion for Margarineproduktionen. Jeg skal villigt erkende, at vort enormt høje Margarineforbrug — Danmark er et af de Lande, hvor der spises forholdsvis mest Margarine, skønt vi har den forholdsvis største Smørproduktion — har været af stor nationaløkonomisk Betydning, saa længe vi havde et frit Marked; men det stiller sig ganske anderledes, naar vi staar, som vi nu staar i Konkurrencen, og skal svare 10 pCt. i Told, medens vore Konkurrenter indfører deres Smør frit i England. Stillingen er nu ganske ændret, og vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. I den Bølgedal, som det danske Mejerbrug for Tiden er nede i — og det kan blive en Katastrofe for hele vort Samfund, om den fortsættes —, nytter det

ikke at sige, at vi vil godt være med til at støtte denne vigtige Gren af vort Erhvervsliv, den vigtigste af dem alle, men vi vil give frit Slag for Margarineproduktionen her i Landet til en hvilken som helst Pris. Man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden, og derfor har Flertallet set sig nødsaget til at stille Forslaget under § 1, Punkt 2, om en Afgift paa Margarine. Vi har gjort den forskellig i de forskellige Kvartaler af Aaret under Hensyn til Udlandets forskellige Behov af Smør og den noget vekslende Produktion af Smør her i Landet. Jeg mener, at naar vi i de 2 Kvartaler sætter Afgiften til 20 Øre og i de 2 til 40 Øre paa de rigtige Tider af Aaret under Hensyn til Mejerbrugets Ønske, saa vil Afgiften henholdsvis animere og svække Margarineforbruget i de Tider, da vi har for lidt eller for meget Smør.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at vi i § 3, Punkt 2, stiller 5 Mill. Kr. til Raadighed, for at den mindre bemidlede Del af Befolkningen kan faa billig Margarine. Vi har hertil føjet en ny Bestemmelse, afvigende fra den nugældende: Fordelingen skal som hidtil ske gennem Kort, men Kortene fordeles til Kommunerne i Forhold til Antallet af nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser pr. 1. April 1934, og inden for den enkelte Kommune fordeler Kommunalraadet Kortene efter Skøn under Hensyn til Indkomstbeløbet og Antallet af Familiemedlemmer. Vi finder det altsaa nødvendigt at tage en Afgift ogsaa af Margارينen, men vi har ikke villet fordyre denne vigtige Vare for den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Stk. 3 og Stk. 4 i § 1 er uforandret som i Ministerens Forslag. Det er § 2 ogsaa samt ligeledes § 3, Punkt 1, og §§ 4—7.

Jeg vil gerne paa Flertallets Vegne anbefale vort Ændringsforslag til Vedtagelse.

Jensen-Aale: Den ærede Ordfører har nu gjort Rede for det Ændringsforslag, der er stillet til det foreliggende Lovforslag. Det er rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at en Del af Paragrafferne er enslydende med Ministerens Forslag, men de Paragraffer i Lovforslaget, som betyder noget sagligt set, er blevet ændret, og det er derom, der er Uenighed.

Den ærede Ordfører sagde, at der var Uenighed om, at det var nødvendigt og paa krævet at faa en Lov paa Mejerbrugets Omraade. Det er kun delvis rigtigt. Der er Uenighed blandt Udvalgets Medlemmer om, at det nok kan forsvares at lægge en